

Advent: Wees voorbereid
Mattheüs 25.1-13; Psalm 48

Rev Dr Jos M. Strengtholt

Utrecht 2014

Onze verwachting van wat er morgen zal gebeuren, heeft invloed op ons leven van vandaag; dat is een algemeen geldende regel in het leven. Mensen die alleen voor vandaag leven, zonder rekening te houden met wat er in de toekomst zal gebeuren, worden doorgaans als dwaas beschouwd.

We studeren vandaag voor het examen van volgende week; we gaan naar school om ons voor later voor te bereiden; we nemen nu al beslissingen over onze vakantie van volgend jaar; we werken hard om ervoor te zorgen dat er morgen eten in de koelkast staat en dat we over vijftientig jaar een redelijk pensioen hebben waarmee we die koelkast kunnen blijven vullen.

Ook in het geestelijke leven moeten we ons voorbereiden. Laten we ons in deze tijd van Advent in ons handelen van vandaag laten leiden door wat wij verwachten dat onze Heere Jezus Christus in de toekomst zal doen.

Hij komt opnieuw, om de levenden en de doden te oordelen. Een wijs mens is voorbereid.

1. Het verloren paradijs

In de evangelielezing horen we Jezus een gelijkenis vertellen aan Zijn discipelen. Het is belangrijk te beseffen dat Hij tot Zijn eigen volgelingen sprak; zij waren bijeen in een kleine, vertrouwelijke kring, Jezus en enkele van Zijn discipelen.

Hij vergelijkt het Koninkrijk van God met een koning die een bruiloftsfeest hield. Niet alle gasten kwamen goed voorbereid. Let wel, dit waren mensen die wisten dat de bruiloft zou plaatsvinden; zij wilden er graag naartoe komen, maar zij hadden zich niet goed voorbereid.

Jezus waarschuwt Zijn discipelen om voorbereid te zijn. Vlak daarvoor, in het vorige hoofdstuk, had Hij hun verteld over de vreselijke gebeurtenissen die spoedig zouden plaatsvinden. Zijn discipelen zouden vervolgd worden, Jeruzalem zou verwoest worden en zelfs de heilige Tempel, het huis van God, zou volledig met de grond gelijkgemaakt worden. En dan, uiteindelijk, zou de Bruidegom komen om de Zijnen te redden. Daarom kregen de discipelen de opdracht ervoor te zorgen dat zij daarop voorbereid zouden zijn.

De verwoesting van de Tempel, van het huis van God... dat was natuurlijk een verschrikkelijke gedachte voor de discipelen van Jezus. Zij verwachtten niet dat dat grote en indrukwekkende gebouw verwoest zou worden; zij wachtten juist op de redding ervan door de Messias! Het zou het centrum worden van Gods aanwezigheid in het land.

Gedurende hun hele leven hadden de discipelen de godsdienstige liederen van hun volk gekend. Ze hechten groot belang van de Tempel. Dat was de plaats waar de vaders van Israël altijd God hadden aanbeden, de plaats waar zij God op een intieme wijze hadden leren kennen.

In veel Psalmen zongen de gelovigen over de schoonheid van God in Zijn heilige woning. Met weemoed herhaalde Israël in de tijd van Jezus deze Psalmen en herinnerde het zich de goede oude tijd. Lang geleden kenden de mensen de Heere werkelijk en Hij was te vinden in Zijn huis.

De zonen van Korach zongen over de grootheid van God. In het land waar ik woon, Egypte, zijn moslims het daarmee eens: God is groot. *Allahu Akbar* is de strijdkreet van de islam, God is groot. Moslims roepen dit zelfs tijdens voetbalwedstrijden.

Moslims zijn het dus met de Psalm eens over de grootheid van God, maar over de andere eigenschappen van God die in Psalm 48 worden genoemd, hebben zij minder te zeggen. Het lied spreekt over de gerechtigheid van God, over Zijn goedertierenheid en over het feit dat Hij een toevlucht is voor mensen in nood.

Wat een grote Heere diende Israël! Wat moeten wij die natie dankbaar zijn dat zij God aan de wereld bekend heeft gemaakt. Geen wonder dat de Psalm Israël aanspoorde om over deze Heere God en over het huis waar Hij woont te spreken tot de volgende generatie. De jonge mensen in Israël moesten het weten!

En de Psalm spreekt ook over de wereldwijde opdracht van Israël.

Zoals Uw Naam, o God, zo is ook Uw lof tot aan de einden van de aarde.

Het volk van God kende Hem zo goed en was zo diep onder de indruk van Zijn majesteit en Zijn liefde, dat het zijn kinderen, ja, de hele wereld... over deze God wilde vertellen. Zij bestonden om God te loven – en dat deden zij *overal*.

Het is onmogelijk om niet de hele wereld in te gaan met de lof van onze God op onze lippen, wanneer wij zo'n geweldige boodschap hebben: God, de Schepper van hemel en aarde, is de Machtige bij Wie wij onze toevlucht vinden; Hij is in ons midden in tijden van nood.

De discipelen zullen, samen met velen in Israël, diep verlangd hebben naar een soortgelijke relatie met God als de zonen van Korach die lang geleden hadden ervaren. In die goede oude tijd was alles beter geweest. Maar nu was in Israël alles niet goed....

De Tempel was in werkelijkheid veel indrukwekkender dan de Tempel van Salomo in de tijd van de zonen van Korach. Nadat de legers van koning Nebukadnezar die Tempel hadden verwoest, was hij door Nehemia herbouwd – ongeveer vijfhonderd jaar vóór de tijd van Jezus.

En in hun eigen tijd had koning Herodes de Grote de tempel enorm uitgebreid – zodat hij een buitengewoon prachtig huis voor God was.

Maar waar was God? Het leek alsof Hij het land had verlaten...

Israël werd bezet door de legers van Rome. We kennen de naam van de Romeinse bestuurder in de tijd van Jezus, Pontius Pilatus. De familie van Herodes de Grote bestuurdde het land namens de Romeinen; het waren in feite collaborateurs. En naast het feit dat Israël leed onder goddeloze heersers, was de natie ook niet langer één volk onder God. Het land was diep verdeeld in allerlei godsdienstige en politieke groeperingen; veel godsdienstige leiders namen God en Zijn wetten niet erg serieus.

Waar was God? Velen in Israël wachtten op de verlossing van het land. 'Heere, onze God, wij verlangen ernaar dat de harten van de mensen in ons land naar U terugkeren. Wij verlangen ernaar dat U verheerlijkt wordt.

Red ons land! Red onze tempel! Wees weer in ons midden.'

2. De belofte van Jesaja: God zal terugkeren

De discipelen van onze Heere Jezus Christus kenden ook de grote beloften van God die door de profeten tot hen waren gesproken. Jesaja was een van de populairste profeten, omdat hij zulke prachtige woorden gebruikte om over Gods beloften te spreken.

Zijn woorden sloten zo goed aan bij de moeilijkheden van Israël en waren zo treffend. De passage die wij vanmorgen hebben gelezen, belooft de natie:

Voorwaar, uw heil komt, zie, Zijn loon is bij Hem en Zijn beloning gaat voor Zijn aangezicht uit. En men zal hen noemen het heilige volk, de verlost van de HEERE; en u zult genoemd worden. Gezocht, stad die niet verlaten is.

Dat was precies wat Gods volk nodig had. Dit was waar de discipelen van Jezus naar verlangden. Dat de verlossing tot de natie zou komen; dat God hen niet langer zou verlaten en weer in hun midden zou zijn. En dat de natie bekend zou staan als een heilig volk – mensen die werkelijk aan God toegewijd waren, een natie onder God.

Zij zagen hoopvol uit naar de dag waarop de heilige stad en haar Tempel niet langer door Rome en zijn collaborateurs zouden worden geregeerd, ja vertrapt. Dit is wat Jesaja beloofde:

Voorzeker, Ik zal uw koren niet meer aan uw vijanden tot voedsel geven en vreemdelingen zullen uw nieuwe wijn niet drinken, waarvoor u gezwogen hebt. Maar zij die het ingezameld hebben, zullen het eten en de HEERE loven; zij die hem bijeengebracht hebben, zullen hem drinken in de voorhoven van Mijn heiligdom.

Het volk van God zou niet langer worden uitgebuit door de Romeinse belastingen en het voedsel van Israël zou niet langer naar Rome worden verscheept. Wat een heerlijke belofte voor Israël.

Midden in de duisternis van die tijd was dit een belofte die straalde als een heldere kaars.

In de Psalm van de zonen van Korach zagen we dat Israël God eens zo intiem kende dat het Zijn majesteit en Zijn liefdevolle zorg aan alle volken verkondigde. Ook in Jesaja zien we dat de heerlijkheid van God over de hele wereld verkondigd moet worden.

De heidenvolken zullen Uw gerechtigheid zien en alle koningen Uw heerlijkheid.

Onze God moet worden geprezen!

Zowel wanneer de zonen van Korach de grootheid en goedertierenheid van God bezongen, als wanneer Jesaja sprak over Gods wonderbaarlijke herstel van de natie, zien we dat de opdracht aan de wereld deel uitmaakte van de vernieuwing.

De geestelijke gezondheid van het volk van God kan, naar mijn overtuiging, worden afgemeten aan de belangstelling voor het verspreiden van de kennis van God – zowel onder de eigen kinderen en in het eigen land als in de wijde wereld.

Israël verlangde naar vernieuwing. Maar echte belangstelling om de volken te bereiken maakte geen deel uit van hun visie. Zij haatten de Romeinen en verlangden alleen naar de onafhankelijkheid van Israël. Zij geloofden sterk dat alles goed zou komen als hun land maar niet langer door deze buitenlandse... terroristen werd misbruikt.

De meeste mensen hielden van Jesaja's beloften van zegen, gezondheid en rijkdom... van verlossing en beloning en van een land dat niet door God verlaten was! 'Als God al onze problemen maar zou oplossen, dan zou hier alles goed komen.'

3. Voorbereid zijn

Maar Israël was niet gereed. Velen geloofden, maar de meesten sloten zichzelf uit van Gods zegeningen.

Israël was vergeten dat de profeten niet alleen verlossing beloofden, maar ook de voorwaarden van God verkondigden. De natie en ieder afzonderlijk mens werd opgeroepen zijn hart en zijn leven voor te bereiden op de komst van de verlossing, op de komst van de Heere.

Bereid de weg voor het volk, bouw de weg op, ja, bouw de weg op! Verwijder de stenen, hef een banier omhoog voor de volken!

Er moest voorbereidend werk worden gedaan. Onze Heere God vraagt geloof, toewijding en gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Johannes de Doper kwam en riep de mensen op tot geloof en tot gehoorzaamheid aan de Hebreeuwse Schriften, het Woord van God zoals zij dat in die dagen hadden.

'Bereid u voor, want de verlossing is nabij.' De Heere Jezus Christus kwam.

Dit is ons grote Adventsverhaal. God belooft ons, als Kerk, verlossing, en ook aan onze volken worden geweldige zegeningen beloofd. Maar hiervoor moeten wij ons hart tot God keren. Ons hart. Dat wil zeggen, het middelpunt van ons leven. Dit betekent meer dan eerbiedig eenmaal per week liederen zingen of plichtsgetrouw naar het huis van God gaan.

God wil door Zijn volk gekend worden – als Zijn volk maar luistert en gehoorzaamt.

Toen Jezus Christus, onze Heere, in de timmerwerkplaats werkte en op het land van Zijn vader Jozef, toen Hij opgroeide en naar de synagoge ging en toen Hij in het hele land het Goede Nieuws begon te verkondigen, ontdekte Hij dat veel mensen godsdienstig waren en geïnteresseerd waren in wat Hij te zeggen had, maar dat de meesten niet wilden luisteren. De verlossing was gekomen... maar het volk was er niet klaar voor.

Israël wilde van de vreemdelingen worden gered, het verlangde naar de schoonheid van de godsdienst, naar de heerlijke Tempel en naar God daarin – maar toen God kwam om die verlossing aan te bieden, wilden zij die alleen op hun eigen voorwaarden ontvangen.

Jezus vertelde Zijn discipelen dat het huis van God, dat zij en alle Israëlieten zo bewonderden, vernietigd zou worden. Met de grond gelijkgemaakt. Er zou niets van overblijven. En de discipelen kregen te horen dat Israël hen zou vervolgen, zoals Israël ook de Verlosser die God naar Israël had gezonden zou vervolgen en doden.

God Zelf kwam naar beneden, naar Zijn volk, maar zij waren te druk en te veel met zichzelf bezig om te erkennen dat God in Jezus Christus al Zijn beloften vervulde.

Wat een dwaling. De machtige en liefdevolle God komt naar beneden om bij Zijn volk te zijn, en zij zijn niet geïnteresseerd. Zij houden van de prachtige diensten in het huis van God, de kaarsen, de plechtige diensten, de preken... maar er is geen plaats in de herberg van hun hart en leven.

Jezus vertelt Zijn discipelen vervolgens een gelijkenis. Het Koninkrijk van God is als een bruiloftsfeest. Een bruiloft... dit is taal die we ook in Jesaja 62 horen:

U zult niet meer genoemd worden. Verlatene, en uw land zal niet meer genoemd worden. Woestenij. Maar u zult genoemd worden. Mijn welbehagen is in haar, en uw land. Getrouwd. Want zoals een jongeman trouwt met een jonge vrouw, zo zullen uw zonen met u trouwen. En zoals een bruidegom zich verblijdt over zijn bruid, zo zal uw God Zich over u verblijden.

De discipelen begrepen de taal van het huwelijk. Jezus gebruikt woorden en beelden die zij allemaal kenden uit hun Hebreeuwse Schriften. Het Koninkrijk van God is als een bruiloftsfeest.

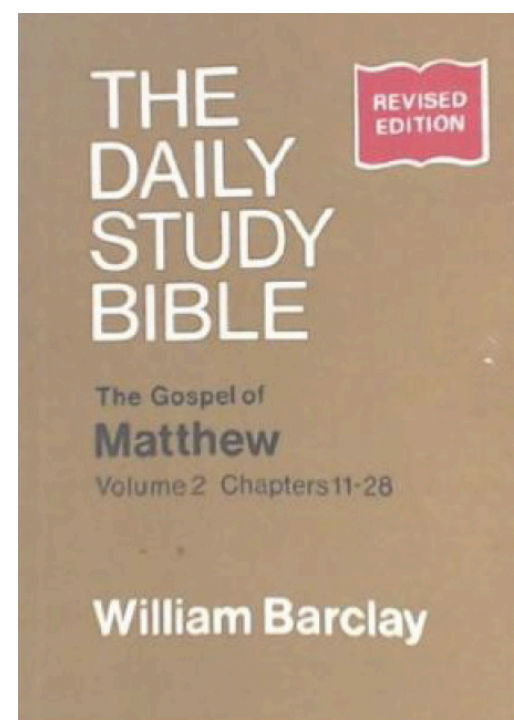
De uitnodiging om naar het feest te komen is een uitnodiging uit genade, volkomen onverdiend. De uitnodiging komt, in de woorden van de Schots-gereformeerde theoloog William Barclay, 'uit niets anders dan de gastvrijheid van de koning, met wijd geopende armen en een open hart'. [William Barclay, *Gospel of Matthew*, deel II, NDSB (Westminster, 1975, 2001), p. 313].

Met wijd open armen zal Hij u vergeven. God heeft Zijn armen wijd geopend, en die armen zijn in feite de armen van de Kerk van God, die meer mensen uitnodigt om deel te nemen aan het Koninkrijk van God.

Waar u uw Bijbel ook leest, u zult het zendingsplan van God voor de Kerk zien....

De apostel Petrus schreef in zijn eerste brief aan de gemeenten, en dus ook aan ons:

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte.

Dit is verbondstaal; gelovigen in Jezus Christus zijn, samen met het overblijfsel uit Israël, het vernieuwde volk van God, een heilig volk. Wij worden in het Nieuwe Testament het huis van God en de Tempel van God genoemd.

Het is buitengewoon wonderlijk wat God ons heeft gegeven: wij die als niet-Joden eens geen volk waren, zijn nu het volk van God; wij die geen barmhartigheid hadden verkregen, hebben nu barmhartigheid verkregen.

En de apostel Petrus vertelt ons waarom God ons heeft bevoorrecht en geroepen:

...opdat u de lof verkondigt van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.

Conclusie

Wat is Gods reden om ons te roepen? Ik geloof dat het Zijn lof is. Tot eer van Zijn Naam. Hoe verheerlijken wij Zijn Naam? Door Hem lief te hebben, voor Hem te leven en... Hem te verkondigen. In de Kerk, aan uw kinderen en aan mensen over de hele wereld.

Dat was wat God wilde dat Israël zou doen: Hem loven en Zijn heerlijkheid verkondigen in de Tempel, aan hun kinderen, in hun land en overal. En dit is ook wat wij, het volk van God door Jezus Christus, doen! Want een hart dat werkelijk door de almachtige God is aangeraakt, zal er altijd naar verlangen Zijn wil te doen. Hem verkondigen, de ene God, Vader, Zoon en Heilige Geest, en voor Hem leven.

Moge Christus Jezus, wanneer Hij terugkomt voor de grote bruiloft, onze harten en levens voorbereid aantreffen. En mogen wij de weken van Advent gebruiken om ervoor te zorgen dat onze lampen inderdaad branden.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.